

Pers en Voorlichting

Hof van Justitie van de Europese Unie

PERSCOMMUNIQUÉ nr. 167/21

Luxemburg, 30 september 2021

Conclusie van de advocaat-generaal in zaak C-483/20
Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (eenheid van
het gezin – reeds verleende bescherming)

Volgens advocaat-generaal Pikamäe verzet het Unierecht zich ertegen dat een lidstaat een verzoek om internationale bescherming automatisch niet-ontvankelijk verklaart wanneer de verzoeker reeds in een andere lidstaat de vluchtelingenstatus heeft gekregen

Het grondrecht op eerbiediging van het familie- en gezinsleven, bezien in samenhang met de verplichting om rekening te houden met de belangen van het kind, kan rechtvaardigen dat een dergelijk verzoek ontvankelijk wordt verklaard en inhoudelijk wordt onderzocht

Na in Oostenrijk de vluchtelingenstatus te hebben verkregen, heeft een Syrisch staatsburger zich naar België begeven om zich bij zijn twee dochters te voegen. Zij bezitten de subsidiaire-beschermingsstatus en een van hen is minderjarig. Hij heeft in België een nieuw verzoek om internationale bescherming ingediend, dat krachtens de Belgische regeling tot omzetting van richtlijn 2013/32/EU van 26 juni 2013 van het Europees Parlement en de Raad betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming¹ niet-ontvankelijk is verklaard omdat hem reeds eerder in de eerste lidstaat de vluchtelingenstatus was verleend.

Dit besluit tot afwijzing, zonder inhoudelijk onderzoek van het verzoek, is door die Syriër aangevochten bij de Belgische rechterlijke instanties, te weten bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en vervolgens bij de Raad van State, die het verzoek om een prejudiciële beslissing bij het Hof heeft ingediend.

De Raad van State verzoekt het Hof in wezen te verduidelijken of de bepalingen van richtlijn 2013/32 en van richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming², gelezen in het licht van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: „Handvest”)³, zich in een situatie als die van de betrokken Syrische staatsburger verzetten tegen een nationale regeling op grond waarvan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk mag worden verklaard omdat die bescherming reeds door een andere lidstaat is verleend.

In zijn conclusie van vandaag is advocaat-generaal Priit Pikamäe van mening dat het Unierecht zich ertegen verzet dat een lidstaat een verzoek om toekenning van de vluchtelingenstatus niet-ontvankelijk verklaart omdat die status reeds door een andere lidstaat aan de verzoeker is verleend, wanneer deze verzoeker in geval van terugkeer naar die andere lidstaat een ernstig risico zou lopen op een behandeling die indruist tegen het recht op eerbiediging van het familie- en gezinsleven als bedoeld in artikel 7 van het Handvest, gelezen in samenhang met de verplichting om rekening te houden met de belangen van het kind, die is verankerd in artikel 24 van het Handvest en in alle rechtsinstrumenten die samen het gemeenschappelijk Europees asielstelsel vormen.

¹ PB 2013, L 180, blz. 60.

² PB 2011, L 337, blz. 9.

³ Artikelen 7, 18 en 24 van het Handvest.

Bijgevolg dient de lidstaat waarin een nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend, te beoordelen of dat risico reëel is, door de verzoeker allereerst de mogelijkheid te bieden om tijdens een persoonlijk onderhoud over de ontvankelijkheid van het verzoek alle gegevens – met name van persoonlijke aard – uiteen te zetten die het bestaan van dat risico kunnen bevestigen.

Bij de vaststelling of er sprake is van een ernstig risico op schending van dit grondrecht op eerbiediging van het familie- en gezinsleven, beoordeeld in samenhang met de verplichting om rekening te houden met de belangen van het kind, moeten vervolgens twee elementen in aanmerking worden genomen: de juridische status van de persoon die om internationale bescherming verzoekt in de lidstaat waar hij verblijft met het gezinslid dat deze bescherming geniet, en de aard van de relatie tussen de betrokkene en dat gezinslid.

Indien de betrokkene geen titel bezit die hem een zekere stabiliteit en zekerheid van verblijf in de gastlidstaat garandeert en daarmee de eenheid van het gezin waarborgt, moet de bevoegde nationale autoriteit de betrokken gezinssituatie beoordelen in het licht van alle relevante elementen van het concrete geval, waaronder met name de leeftijd van het kind, zijn situatie in het betrokken land en de mate waarin het afhankelijk is van zijn ouder, waarbij rekening moet worden gehouden met zijn lichamelijke en emotionele ontwikkeling, alsmede met de mate waarin het een affectieve relatie met zijn ouder heeft. Al deze elementen samen zijn bepalend voor het risico dat voor de ouder-kindrelatie en het evenwicht van dat kind zou ontstaan indien het van zijn ouder zou worden gescheiden.

De advocaat-generaal wijst erop dat ingeval een lidstaat geconfronteerd wordt met een situatie die hem belet gebruik te maken van de mogelijkheid om een nieuw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren, omdat er een ernstig risico bestaat dat inbreuk wordt gemaakt op het grondrecht op eerbiediging van het familie- en gezinsleven, de bevoegde nationale autoriteit dit verzoek inhoudelijk moet onderzoeken om na te gaan of is voldaan aan de voorwaarden die derdelanders of staatlozen moeten vervullen om die bescherming te genieten.

Hij preciseert dat een verzoek om internationale bescherming dat louter berust op de noodzaak dat het gezin in de gastlidstaat samen met de persoon die een dergelijke bescherming geniet, een eenheid vormt, zonder dat wordt aangevoerd dat de indiener van het verzoek enig risico op vervolging of ernstige bedreigingen loopt, niet kan worden toegewezen. Hij brengt tevens in herinnering dat een gezinslid van de persoon die internationale bescherming geniet niet op grond van het Unierecht beschikt over een afgeleid recht op automatische toekenning van de vluchtelingenstatus.

NOTA BENE: De conclusie van de advocaat-generaal bindt het Hof van Justitie niet. De advocaten-generaal hebben tot taak, in volledige onafhankelijkheid het Hof een juridische oplossing te bieden voor het concrete geschil. De rechters van het Hof beginnen thans met de beraadslagingen over het arrest, dat op een latere datum zal worden gewezen.

NOTA BENE: De prejudiciële verwijzing biedt de rechterlijke instanties van de lidstaten de mogelijkheid, in het kader van een bij hen aanhangig geding aan het Hof vragen te stellen over de uitlegging van het recht van de Unie of over de geldigheid van een handeling van de Unie. Het Hof beslecht het nationale geding niet. De nationale rechterlijke instantie dient het geding af te doen overeenkomstig de beslissing van het Hof. Deze beslissing bindt op dezelfde wijze de andere nationale rechterlijke instanties die kennis dienen te nemen van een soortgelijk probleem.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De [volledige tekst](#) wordt gepubliceerd op de website CURIA op de dag waarop de conclusie wordt genomen.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught 📞 (+352) 4303 2170